

ચાલવું કેમ?

ડૉ. મહેરવાન એમ. ભમગરા

નીસગોપચારમાં શારીરીક વ્યાયામ પર હું ખુબ ભાર મુકું છું. બેઠાડું દરદીઓને મારે ટોકતા રહેવું પડે છે. 'Be more on your feet, Less on your seat.' પૈસાપાત્ર ગાડીવાળાઓનાં ટાયરો જેટલાં ઘસાતાં રહે છે તેના પ્રમાણમાં એ લોકોના જોડાનાં તળીયાં ઘસાતાં નથી એ મોટા ખેદની વાત છે.

'એરોબિક્સ' નામની ઉછળ-કુદનો જે વ્યાયામ છે તેનો હેતુ શાસોચ્છવાસ ફુલે ત્યાં સુધી પગ ઉપર જુદી જુદી રીતે કુદતા રહેવાનો હોય છે. જેથી હંદય અને ફેફસાં મજબુત બને. પરંતુ એ વ્યાયામ સશક્ત લોકો માટે છે; જેમને હંદયની, ફેફસાંની, સ્લીપ ડિસ્કની, ધૂંટણના વાની કે એવી કોઈ બીમારી છે તેમને માટે તે નથી. બીજા સોએ તો બીજાનીકારક એવી ચાલવાની જ કસરત કરવી રહી. ચાલવું એ પણ એક સારી એરોબિક કસરત બની શકે. એમ ત્યારે બની શકે જ્યારે (૧) ચાલવામાં શક્ય એટલી સારી ઝડપ હોય (૨) શાસ ધીરે ધીરે ઉંડો લેવાય અને તે ધીરે ધીરે પણ સંપુર્ણ બહાર કાઢવામાં આવે અને (૩) ચાલતી વેળા વાત ન કરાય, ન તો શીંગ-ચણા, પાન-સોપારી કે કશું પણ મોઢમાં નંખાય. ચાલવાની કસરત એ વોકીંગ-બીધીંગ કસરત છે; ફક્ત વોકીંગ નહીં.

કેટલાક વ્યાયામ-પ્રેમીઓ પોતાની ફેવરીટ કસરત જ સર્વશ્રેષ્ઠ છે એમ કહેતા હોય છે. ચાલવાની કસરતની તોલે કોઈ કસરત નહીં એમ ઘણા કહે છે. વસ્તુતઃ એ ધ્યાનમાં રહે કે શરીરશાસ્ત્રની દસ્તીએ એ માન્યતા બરાબર નથી. શરીરના છસ્સો ઉપરાંત સાયુઓમાંથી ચાલવામાં સો જેટલા સાયુઓને અમુક હુદે વ્યાયામનો લાભ મળે છે. જે કરી શકે તેમણે અનેક વીવીધ પ્રકારના વ્યાયામ કરવા જોઈએ. જેમાં યોગાસનોનો પણ સમાવેશ કરવો જોઈએ.

વ્યાયામ-ચીકિત્સા એક અદ્ભુત, ફાયદેમંદ ચીકિત્સા છે. જેનો ઉંડો અભ્યાસ કરવો હોય તો સહેલાઈથી પાંચેક વર્ષ લાગી જાય, લગભગ દરેક રોગ માટે (કેન્સર સુધ્ધાં) વ્યાયામ એક ઉપચાર છે એ વાતની ઘણા ડોક્ટરોને પણ ખબર નથી. હંદયરોગ હોય, બાયપાસની નોભત હોય, લીવર ફેફસાં કે કીઝનીના રોગ હોય, તેમાં પણ-'Life-Saving' Exercise હોય છે. Life-Saving Drugs ના આપણો ગુજરાતન ગાઈએ; પરંતુ Life-Saving Diet કે 'Life-Saving' Exercise : વ્યાયામ કે ધ્યાનના પ્રયોગના ગાન કોઈ ગાતું નથી એ અફ્સોસ અને શરમની વાત છે. (અફ્સોસ દરદીના દસ્તીકોણથી; અને 'શરમ' ડોક્ટરનાં!)

બચપણથી શરૂ કરી જીવનના છેલ્લા શાસ સુધી દરેક વ્યક્તીએ રોજ અચુક યથાશક્તી વ્યાયામ કરવો જોઈએ. શરીર પ્રત્યે પણ આપણી ફરજ છે. એમ વ્યાયામ પણ ફરજાત છે; મરજાત નહીં. માનવી છેલ્લા દાયકામાં આળસુ કે કામચોર બનતો ગયો છે. શારીરીક શ્રમનો મહીમા તો ઓછો જ થતો જાય છે. શાળા-કોલેજોમાં હવે રોજ કસરત કરવાતી નથી. અભ્યાસકાળ પછી, વ્યવસાય-નોકરીમાં પહતાં કે લગ્ન થતાં સમયનો અભાવ છે એવું બહાનું કાઢી, છોકરા-છોકરીએ વ્યાયામ લગભગ છોડી જ દે છે. આ મોટી ભૂલ છે; ખતરનાક ભૂલ છે! સમય નથી મળતો એ બહાનું હોવું જ ન જોઈએ. ખાવા માટે, સ્નાન માટે, ઊંઘવા માટે એવી આવશ્યકતા જાણીને આપણે જે રીતે તેને સમય જ્ઞાનવીએ છીએ તે રીતે વ્યાયામ માટે પણ સમય જ્ઞાનવો જ જોઈએ. ટીવી જોતાંજોતાં પણ વ્યાયામ કરી શકાય; જો કે ધ્યાનપૂર્વક વ્યાયામ કરતી વેળા બીજાં આકર્ષણ ન હોય એ વધુ ઉત્તમ ગણાય. ગપસપ કે ગંભીરા કે બીજાં વ્યસનો પાછળ વેહફસ્તો સમય બચાવીને વ્યાયામમાં સમયનો સદૃપ્યોગ કરવો જરૂરી છે. પગને વાપરવા માટે ચાલવા ઉપરાંત દાદરા ચઢ-ઉત્તર કરતા રહેવું. લીફટ બને ત્યાં સુધી નહીં વાપરવી; પાણીમાં તરવું વગેરે અનેક અક્સિર વ્યાયામ છે, જે યથાશક્તી-સમય કરતા રહેવું. એથી અનેક વીવીધ શારીરીક લાભ મળે.

ચાલવાના માનસીક ફાયદા વીશે પણ હો. હડ્લી છાઈટ, જેમણે ૮૨ વર્ષની જુંદગીમાં એક પછી એક, પાંચ અમેરિકન પ્રેસીડ-નના નીચામક કાર્ડિયોલોજીસ્ટ તરીકે ઘ્યાતી મેળવી હતી, અને જેમણે અમેરિકનોને 'પગભર' કથ્યું, તેમણે કહ્યું હતું કે, 'અનીડાના રોગ માટે સ્લીપીંગ પીલ્સ, શરાબ કે બીજાં નશાઓ કરતાં 'Longwalk' વધુ અક્સરી છે. તમે દુખ કે હતાશમાં હુબેલા હો, તો Mood-Changing દવાઓ લેવા કરતાં કે મનોવીશ્વેષણા ચક્કરમાં પડવા કરતાં રોજ પાંચ માઈલ ચાલો તો ફાયદો વીશેષ થશે. માનસીક કામ કરનારે પણ માનસીક થાક ઉતારવા માટે ચાલવું જરૂરી છે. હદ્યની ઘમનીઓમાં લોહી ગંઠાઈ ગયું હોય અને એન્ઝાઈનાનો હળવો દુખાવો હોય તો પણ ધીરે ધીરે ચાલવાનો, બાગબાનીનો કે પાણાયમનો વ્યાયામ કરવાથી લાભ થઈ શકે. પરંતુ તે નીણાત ચીકિત્સકની સલાહ હેઠળ કરવો જોઈએ : 'આજના વીશ્વવીજ્યાત હો. તીન ઓન્નિશ પણ હદ્ય-રોગીઓને આવા જ ઉપચાર ફરમાવે છે. અમદાવાદના કાર્ડિયોલોજીસ્ટ હો રમેશ કાપડીયા પણ લોકોને ચાલવાનો તેમ જ યોગનો વ્યાયામ શીખવાએ છે અને હો. ઓન્નિશની જેમ જ તેલ, ધી, સાકર, મેંદાના વપરાશને ન્યુનતમ કરી, તાજાં શાકભાજી, કચુંબર તેમ જ ફળોનો ઉપયોગ વધારે અને રોજ કરવાની સલાહ આપે છે.

લાઓસ્ટેની જેમ ચાલતી વેળા મૌન પાળવું જોઈએ અને ધીમા ઉડા શાસ લેવા અને કાઢવા ઉપર ધ્યાન કેન્દ્રીત કરવું જોઈએ એ અગત્યનો મુદ્દો છે. ટીવી જોતી વેળા અને ચાલુ કે બંધ કરવા યા ચેનલ બદલવા લેવાં પહતાં ત્રણ-ચાર ડગલાં પણ હવે લોકો ટાળતાં થયા છે. કારણ 'રીમોટ કંટ્રોલ' હાથવગું હોય છે!

જેમ સમાજમાં કોઈ માનવ-સમુહ શુદ્ધ નથી તેમ તબીબી વીજાનની દષ્ટીએ શરીરમાં કોઈ અંગ નીચા દરજાનું નથી. આંતરડામાં મળ એકઠો થતો રહે છે. એ આપણી કચરાપેટી છે. માટે આપણે એને નીમન કક્ષાનું અંગ નથી ગણતા. પગ પણ નીકૃષ્ટાંગ નથી. પગને ન વાપરીએ તો લોહીનું ભ્રમણ બરાબર ન થાય. ગુરુત્વાકર્ષણની વીરુદ્ધ, લોહીને પગમાંથી પાછું હદ્યમાં લઈ જનાર આપણી પીંડીના સાયુછે. જેને સક્રીય કરનાર અંગ તે પગની પાની છે. હદ્યમાં એટલી તાકાત નથી કે પગના સાયુઓની મદદ વીના, લોહીને પાછું પોતાની અંદર ખેંચી શકે. ચરણને તળીયે આવેલા પ્રેશર-પોઇન્ટ્સને અમુક રીતે દાખીને શરીરનાં કોઈ પણ અવયવ; લીવર, હદ્ય અને મસ્તીજ સુધ્ધાને ફાયદો પહોંચાડી શકાય છે, એવું રીફ્લેક્સોલોજી અને એક્યુપ્રેશરનું વીજાન આપણાને કહે છે. મસ્તક કે બેજું શરીરનાં દરેક અંગઊંગાનું સંચાલન કરે છે એ સ્થુળ હકીકત છે, જે વીશે વીજાનનાં સંશોધનોનો આરંભ થઈ ચુક્યો છે.

'જીવનસુધા'માંથી સાભાર....જુન, ૨૦૦૬

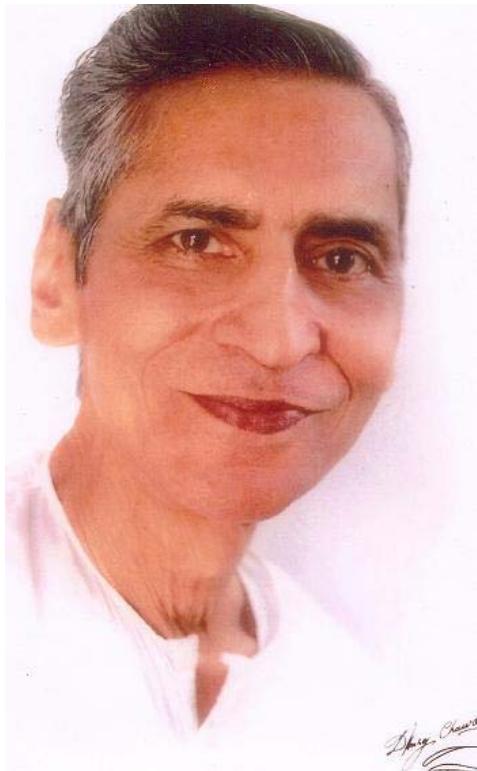
હો. મહેરવાન એમ. ભમ્ગરા

સંપર્ક : 19-Ravi Society, Ryewood, LONAVALA-410 401 (Maharashtra)

Phone : 02114-274 838

'સંજે ઈ-મહેશીલ' -- વર્ષ : ત્રીજું -- અંક : 126 -- November 4, 2007

'ઉત્તાજોહણી'માં અને 'વીજયા' શેન્ટમાં અક્ષરાંકન : અક્ષરાંકન : uttamgajjar@hotmail.com

લેખક-પરીચય

સને ૧૯૮૮માં અલ્ગાડમાં જન્મેલા શ્રી. મહેરવાન ભમગરા, દાઈમાની છત્રછાયામાં સુરતમાં શીક્ષણ પામ્યા. ભજવામાં સતત પથમ કમે રહેતા હોવા છતાં મેડીકલ કોલેજને બદલે હો. લક્ષ્મણ શર્મા અને હો. દીનશા મહેતાના પુનાના કલીનીકમાં વીવીધ ચીકીત્સા-પ્રણાલીઓનો અભ્યાસ કર્યો. આહાર વીષયક થીસીસ તૈયાર કરી, ઈન્ફીટ્યુટ ઓફ નેચરલ થેરાપ્યુટીક્સના ફેલો નીમાયા. જે.એન. તાતા સ્કૉલરશિપ મેળવી લંઘનાં કોલેજ ઓફ નેચરોપથી અને અન્ય તાલીમ કેન્દ્રોમાં ઓસ્ટીયોપથી, બાયોકેમીક મેડીસીન વગેરેનો અભ્યાસ કર્યો. સ્વદેશ પરત આવી એકાદ વરસ અન્યત્ર સેવા આપ્યા બાદ, સુરતમાં જ પોતાનું નેચરોપથી સેન્ટર શરૂ કર્યું. સુરતની ૧૮૫૮ની રેલ પછી તે બંધ કરી, મરીન ડ્રાઇવ, મુબઈમાં નેચર-કલીનીક શરૂ કર્યું. ત્યાં તે વર્ષની સેવા બાદ હાલ ઉપરને સરનામે તેઓ ઉંઘવર્ષની યુવાન વયે સકીય નીવૃતી માણે છે.

શાકાહાર, યોગ અને નીસગોપચારના પ્રસારાર્થે ભારત સરકારે એમને આજથી પચાસ વરસ પર કેન્યા, ઈરાન, મોરેશીયસ, જાપાન, હોંગકોંગ, સીંગાપોર, ઈન્ડોનેશીયા તેમ જ ઓસ્ટ્રેલીયા મોકલ્યા હતા. પછી તો યુરોપ-અમેરિકા ખંડના બજુ દેશોમાં તેમજે તે સંદેશ બખુબી આપ્યો. આજે વીશની અનેક સંસ્થાઓ સાથે તેઓ સકીય રીતે સંકળાપેલા છે. હજન જેટલી પચાર પુસ્તીકાઓ તેમજે આપી છે. પોતાને ખર્ચે તેનું તેઓ સતત વીતરણ કરતા રહે છે. બજુ જ ખ્યાતી પામેલા તેમના પુસ્તક 'શરીર બોલે છે'ની તો ત્રણ આવૃતીઓ થઈ છે.

'આપણી અંદરનું બહાંડ' નામના એમના પુસ્તકમાંનો એમનો એક બજુ મજાનો લેખ 'પેટોબા' માણસવા <http://www.gujaratilexicon.com/index.php?action=downloadSeM> ની મુલાકાત લઈ ફેલુંથારી ૨૬, ૨૦૦૬ની ઉત્તમી સને ઈમહેઝીલ વાંચજો. ગમરો. હજુ આજેય સવારે એક કલાક વ્યાપામ કરે અને સાંજે એક કલાક ઝડપી ચાલે ચાલે. હુંગરા ચહવાનું તો ખરું જ. જીવનમાં એમને પોતાનેય

નાનીમોટી બીમારી કે ઈજાઓ તો થતી જ રહી છે. છતાં આહાર-વીહાર-મનોવ્યાપારના નીચેંત્રણનું ઔષધી રૂપે સેવન કરી તેઓ પેરક એવી શારીરીક અને માનસીક તંદુરસ્તી ભોગવે છે.

તા. ૮ સપ્ટેમ્બર ૨૦૦૭ના દીને અમે આ ઋષીના દર્શિન કરવા અને એમના જન્મદીનની મુખારકબાદી આપવા ગયાં ત્યારે તેઓ ‘સન્ડે ઈ-મહેશ્વિલ’ની વાતો જાણી બહુ પ્રસન્ન થયા અને શુભેચ્છા અપી હેતથી આ લેખ આપી કહે, ‘લો, આ લેખ તમારા વાચકોને વહેંચજો.’

..ઉત્તમ ગજજર અને મધુકાન્તા ગજજર (સુરત)

◆◆◆ ◆◆◆ ◆◆◆

‘સન્ડે ઈ-મહેશ્વિલ’ ઉપર દર અઠવાડીયે અમે લોક્સીકોનની વેબસાઈટ ઉપર લોકોએ લીધેલી મુલાકાતના આંકડા મુકીએ છીએ. આ અઠવાડીયે તે આંકડો પાંચ લાખ અને વીસ ફજરની સંખ્યા વટાવી ગયો ત્યારે હર્ષવીભોર બની શ્રી. રતીભાઈ ચંદ્રચાચે લંડનથી અમને લખ્યું:-

‘આજથી વીસ વરસ ઉપર મેં જ્યારે ગુજરાતી લોક્સીકોનની કામગીરીની માંડળી કરી ત્યારે માત્ર અત્ય પ્રમાણમાં જ ક્રમયૂટર ઉપર ગુજરાતી લખાતું હતું. પણ આજે જે સેંકડો ગુજરાતી બ્લોગ્સ, ગુજરાતી વેબસાઈટ્સ વગેરે દ્વારા ગુજરાતી ભાષાએ પ્રગતિ સાધી ગુજરાતીબંધુઓની વાચનની જે ભૂખ ઉધાડી છે તે જોઈને તથા શુક્રવાર ૧૫મી જાન્યુઆરી ૨૦૦૭ના દિને મુંબઈ ખાતે લોક્સીકોનના થયેલા પ્રથમ લોકાર્પણ પછી માત્ર વીસ માસના ગાળામાં ગુજરાતી વાચકોએ લોક્સીકોનની અમારી વેબસાઈટની પાંચ લાખ (હાફ અ મિલિયન!) કરતાંએ વધારે લોકોએ મુલાકાત લીધી છે તે બધું જોઈ મારી ઘરડી છાતી પણ ગજ ગજ ફૂલે છે અને નબળી આંખોય હર્ષાશ્રુથી ભીની થાય છે. સાચે જ, મને તેનો અપાર હર્ષ અને ગર્વ છે. ગુજરાતી ભાષાના ચાહકોને મારી મિલિયન સલામ...’....

‘ગુજરાતી અમર રહો !’ –રતિલાલ ચંદ્રચા...

લંડન..૨૦ ઓક્ટોબર, ૨૦૦૭

ગુજરાતી લોક્સીકોનની આ અનોખી સીક્ઝીમાં આપ સૌ ‘સ.મ.’ના વાચકોનો અનેરો સહયોગ સાંપડયો તે એક નક્કર ફકીકત છે; પણ હજુ કરોડો ગુજરાતી ભાષા-પ્રેમીઓ સુધી પહોંચવું બાકી છે. તે અંગેનો સંદેશો સ્વજનોને પહોંચાડવામાં આપની મદદ ઈચ્છીએ છીએ.

..ઉત્તમ ગજજર (સુરત) અને બળવંત પટેલ(ગાંધીનગર)

◆◆◆

આપ સૌના સહયોગ થકી સન્ડે ઈ-મહેશ્વિલના ૬૯૦૦ જેટલા વાચકો થયા અને રોજેરોજ નવાં નામો ઉમેરાતાં જાય છે એ પુરવાર કરે છે કે, દેશવીદેશમાં ગુજરાતી વાચનના રસીયા બહુ મોટી સંખ્યામાં છે જ...

સૌનો આભાર..અમારી સન્દે ઈ-મહેશ્વિલની અત્યાર સુધીની જુની સઘળી પીડીએક ફાઈલો
અમારી વેબસાઇટ

<http://gujaratilexicon.com/index.php?action=downloadSeM>

પરથી સરળતાથી ડાઉનલોડ થઈ શકશે. આ જ વેબ સાઇટ પરથી લોક્સીકોન અને શ્રી વીપુલ કલ્યાણી તરફથી લંડનથી પ્રકાશિત થતા ‘ઓપીનીયન’ માસીકના કેટલાક નમુનાના અંકોની અને શ્રી. પ્રવીણ વાધાણી (મેલ્બોર્ન-ઓસ્ટ્રેલીયા) તરફથી પ્રકાશિત થતા ‘માતૃભાષા’ માસીકની મુલાકાતે પણ જઈ શકશે..

● મધુરેણ સમાપયેત् ●

પે-સીલ્વેનીયા-અમેરિકામાં વસેલા અમદાવાદી કાર્ટુનિસ્ટ શ્રી. મહેન્દ્રભાઈ શાહનો

ઈ-મેઈલ સંપર્ક : mahendraaruna@msn.com

એમનો પરીચય પામવા અને એમનાં ખુબ બધાં કાર્ટુન-સ માણવા જુઓ એમની

web site : www.ameamericanamdavadi.com

‘સન્દે ઈ-મહેશ્વિલ’ -- વર્ષ: ત્રીજું -- અંક: 126 -- November 4, 2007
 ‘ઉત્તાગજીહણી’માં અને ‘વીજયા’ શૈન્માં અક્ષરાંકન: અક્ષરાંકન: uttamgajjar@hotmail.com